

„Miloš“
„Kratochvíl“

„JELA“ MOUCHA NA KOLE

„ilustrovala“
„Eva Sýkorová“
„Pekárková“

Básničky jsou brýle, co mají v obroučkách místo skel živou vodu. Můžete přes ně vidět to, čeho byste si možná jinak vůbec nevšimli. Najednou zjistíte, co kolem vás je k zasmání, čím je zbytečné se trápit, objevíte záhady obyčejných věcí, tajemství holek i kluků a přesvědčíte se o tom,

že i na těch nejbáznivějších nápadech je vždycky něco zajímavého...

Přes tyhle básničkové brýle se kouká na svět vždycky vesele!

96 str., váz.

POHÁDKA

Maminko, už se stmívá,
řekni mi pohádku.

Tu o tom panu králi,
co chodil pozpátku.
Jak vždycky, když byl smutný
a neměl náladu,
si nazul staré boty
špičkami dozadu.

V nich se vracel a měnil
se z krále na prince,
až z něj byl malý klouček
a běžel k mamince...

Výběr básniček z knihy *Pes nám spadla*.

Text © Miloš Kratochvíl, 2026

© Stanislav Juhaňák – TRITON, 2026

Illustrations © Eva Sýkorová-Pekárková, 2026

Cover design © Markéta Vydrová, 2026

Pro radost dětem vydal Stanislav Juhaňák – TRITON,

Vykaňská 5, 100 00 Praha 10,

v Praze roku 2026 jako svou 3071. publikaci.

Vydání 1.

Korektury Eliška Pospíšilová.

Ilustrace Eva Sýkorová-Pekárková.

Grafická úprava obálky Markéta Vydrová.

Sazba Vladimír Vyskočil – KORSÁCH.

Tisk Tiskárna a vydavatelství 999, s.r.o.

www.tridistri.cz

info@triton-books.cz

ISBN 978-80-7684-532-9

ČTYŘI KOČKY

Žily čtyři černé kočky
v jednom starém domě,
čtyři patra byla pro ně,
páté patro pro mě.

V prvním patře bydlí kočka
s nejdelšími vousy
a ta druhá si celý den
brouskem drápký brousí.

Kočka ze třetího patra
pořád někde slídí
a ta čtvrtá chodí tiše,
jako když se stydí.

Co se děje v pátém patře?
Tam já mám svou skrýš!
Bojím se těch černých koček –
já jsem totiž myš.

HOUSE A HOUSENKA

Housenka v trávě potká house.
Na pozdrav kývnou, okouknou se,
a když se potom představí,
neleze jim to do hlavy.

„Tak moc podobná jména máme,
a tak málo se podobáme.
Jsem žluté, ty jsi zelená –
chápeš to? Co to znamená?“

Na to housenka vzápětí
odpověděla houseti:
„Jsem zelená a taky malá,
možná že ještě nejsem zralá.“

KRÁL A PECIVÁL

Máma chce, abych byl krejčí,
táta chce, abych byl švec,
já bych chtěl být peciválem,
nemáme však doma pec.

Ležel bych, pec by mě hřála
přes zimu až do března
a potom by si mě vzala
nejkrásnější princezna.

Král by mi dal trůn a žezlo
a korunu na hlavu,
sloužící by pečovali
o můj klid a o stravu.

Být králem či peciválem
liší se jen o trochu.
Jenom bych si nikdy nepřál
být král v zemi lenochů.